

Indtægtsbeløb, hvoraf Skatten beregnes, op, medens den paa Grund af Fradragenes betydelige Størrelse i Sammenligning med disse Indkomster kommer til at betyde overordentligt lidt for det samlede Skattebeløb. I dette Forhold maa Forklaringen paa den store Nedgang i første Række søges, og det fik jo ogsaa sit Udtryk — saaledes som vi alle ved det — i det store Fald i Skatten paa Formue og Indkomst, der jo fra 325 Mill. Kr. i 1919—20 daledede jævnt gennem Aarene ned til 126 Mil. Kr. i 1923—24. Dette afbilder Perioden i disse 4 Aar som en virkelig alvorlig Nedgangsperiode, medens jo de overordentlig store Beløb, som Merindkomstkatten naaede op til i det ærede Medlem Hr. Rodes Regeringstid, er et Udtryk for de overordentlige Indkomstforøgelse, der gennem denne Periode fra Aar til Aar fandt Sted.

Og ser vi paa de skatteydende Selskabers Stilling, vil vi finde, at medens disse Selskaber i 1919—20, i det sidste radikale Aar, havde en samlet Indkomst paa 502 Mill. Kr., saa var denne Indkomst dalet — ja, i 1920—21 var der en Vækst deri, men iøvrigt daledede denne Indkomst jævnt, saaledes at den i 1923—24 var kommet ned paa 192 Mill. Kr. Dette og ikke de forandrede Regler for Beskatning af Selskabsskatten gik ned fra et overordentlig betydelig Beløb — saa vidt jeg erindrer henimod en 80 Mill. Kr. — til de 10—12 Mill. Kr., som den androg i det sidste Aar.

Nu er der vel ingen, heller ikke det ærede Medlem Hr. Rode, der vil give sig til at paastaa, at de stærkt stigende Indkomster og de som Følge deraf stærkt øgede Statsindtægter gennem Aarene fra 1915 og fremefter skulde skyldes den tidligere Konseilspræsident Hr. Zahles eller den tidligere Finansminister Hr. Brandes' Virksomhed; heller ingen vil falde paa, at det skulde skyldes det ærede Medlem Hr. Rodes Virksomhed, der jo ogsaa faldt paa et andet Omraade. Men lige saa lidt som man kan tilegne sig Æren for det, der den Gang fandt Udtryk, lige saa lidt er det berettiget — og det ærede Medlem Hr. Rode har jo en Tendens dertil, hvad jeg i og for sig beklager — at give den sidst afgaaede Regering og specielt det ærede Medlem Hr. N. Neergaard Skylden for Væksten i Tidernes Vanskeligheder fra 1920 og frem til 1924. Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Rode nu ved sin Omtale af disse Spørgsmaal erkendte — hvad han ikke, saa vidt jeg erindrer, tidligere har gjort, — de overordentlige Vanskeligheder . . . . . (Rode: Jo, mange Gange!)

som prægede denne Tid fra 1920—24. Naa, det har det ærede Medlem gjort, mange Gange endda, saa har jeg maaske ikke bemærket det; jeg erindrer det i hvert Fald ikke, men det vilde være naturligt, om det ærede Medlem havde gjort det. Nu har jeg imidlertid noteret mig det ærede Medlems sidste Udtalelse og skal fremdeles have den i Erindring, og jeg vil ogsaa gerne kvittere for Modtagelsen ved at erkende, at det ærede Medlem som Regeringsmedlem gennemlevede en overordentlig vanskelig Tid, men dog en Tid, hvis Vanskeligheder i høj Grad afbødedes derved, at hver Gang den daværende Finansminister forlangte 1 Kr. af Skatteyderne, saa fik han 2. Det var ogsaa alene dette, som muliggjorde den Styreform, for hvilken det ærede Medlem Hr. Rode stod i Spidsen.

Det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte nogle spydige Bemærkninger i Anledning af den Forespørgsel, jeg havde tilladt mig at stille med Hensyn til de Radikales Stilling overfor Landstinget og deres forfatningsmæssige Opfattelse af Landstingets Rettigheder. Det ærede Medlem Hr. Rode behøver ikke i den Anledning at blive i noget ondt Lune; jeg synes, der var en Tendens dertil, da det ærede Medlem stod og talte. At det ærede Medlem blev det, forstaaer jeg dog fuldt vel, og jeg undskylder det ogsaa gerne, thi for det ærede Medlem var der jo trods alle de mange Ord, han ofrede paa denne Sag, ingen Vej udenom Bekendelsen. Jeg opfattede Konklusionen af det, som det ærede Medlem fremførte, derimod var jeg — saaledes som jeg udtalte det i en kort Bemærkning, efter at det ærede Medlem havde sluttet — ikke klar over Præmisserne, der var vævet ind i saa mange Omstændeligheder, at det var vanskeligt at faa Kærnen frem deraf. Saa meget er jeg dog nu klar over, at det radikale Venstres Stilling i Landstinget overfor Folketingsvedtagelser fremtidig er afhængig af Sagernes Art. Det radikale Venstre vil stemme imod i Landstinget, hvis Toldforanstaltninger maatte blive vedtaget i dette høje Ting. Det er efter det ærede Medlems Mening ikke stridende mod Forfatningens Aand, og som Følge deraf tillader det ærede Medlem altsaa ogsaa uden at rette Bebrejdelser overfor Venstre os at gøre det samme, og jeg siger mange Tak for denne Tilladelse. Derimod er det utilladeligt for Venstre i Landstinget at gaa imod en Sag, som er vedtaget her i Folketinget, vel at mærke, naar det radikale Venstre har stemt for den, f. Eks. Afrustnings- eller Nedrustningssagen, og dog erkender det ærede Medlem Hr. Rode, at